

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 16.02.1972, sp. zn. 6 Tz 7/72, ECLI:CZ:NS:1972:6.TZ.7.1972.1

Číslo: 8/1973

Právní věta: Trest nápravného opatření nelze uložit důchodci, který pobírá starobní důchod.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 16.03.1972

Spisová značka: 6 Tz 7/72

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nápravné opatření, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 43 odst. 2

§ 154 odst. 2

§ 156 odst. 2

§ 44 odst. 2

§ 44 odst. 3

§ 44 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou ze dne 28. září 1970 zn. sp. 6 Ta 180/70 byl obviněnému za trestný čin útoku na státní orgán a orgán společenské organizace podle § 154 odst. 2 tr. zák. uložen za použití § 43 odst. 1, § 44 odst. 1 a 3 tr. zák. trest nápravného opatření v trvání čtyř měsíců s 10 % srážkou z důchodu obviněného.

Čin obviněného záležel v tom, že v podnapilém stavu urážel hrubými a krajně neslušnými výroky Sbor národní bezpečnosti pro plnění úkolů na úseku veřejné bezpečnosti.

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR ve prospěch obviněného zrušil Nejvyšší soud ČSR napadený rozsudek ve výroku o trestu a uložil obviněnému podmíněný trest odnětí svobody.

Z odůvodnění:

Při ukládání trestu samosoudce nevzal v úvahu okolnosti, které v tomto případě brání výkonu trestu nápravného opatření (§ 43 odst. 2 tr. zák.). Trest nápravného opatření se vykonává prací v pracovním (nebo obdobném) poměru. Podle vlastní výpovědi a zprávy Městského národního výboru v

B. je obviněný důchodce a pobírá starobní důchod. Důchodci, který není v pracovním poměru, nelze uložit podmínky pro trest nápravného opatření, uvedené v § 44 odst. 2 až 4 tr. zák., tj. nelze mu uložit povinnost vykonávat určitou práci, nelze ve smyslu § 71 odst. 2 j. ř. zajistit, aby okresní národní výbor určil odsouzenému zaměstnání a nelze provádět srážky z odměny za práci. Odměnou za práci, ze které jsou činěny srážky podle uloženého trestu nápravného opatření, se rozumí odměna za práci, kterou je odsouzený po dobu trestu povinen vykonávat. V tomto smyslu není odměnou za práci starobní důchod. Nepřichází v úvahu ani nějaká změna zaměstnání, nehledíc již k nemožnosti výchovného spolupůsobení společenských organizací pracoviště.

Proto Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek samosoudce pro porušení zákona ve výroku o trestu a podle § 271 odst. 1 tr. ř. rozhodl sám ve věci, neboť skutkový stav v napadeném rozsudku byl zjištěn správně a na jeho podkladě bylo možno rozhodnout.